

vodů těch nelze podle statutu města Prešova odmítnouti námitky souseda podané před odbýváním komise jedině proto, že soused ke komisi se nedostavil.

V daném případě přednesl st-l své námitky proti projektu již dne 27. února 1929. Komise o těchto námitkách se při místním šetření vyjádřila, a nemohou tedy tyto námitky býti odmítány pro preklusi, i kdyby pravda bylo, že se st-l k řízení dne 15. dubna 1929 nedostavil. Je-li tomu tak, pak netřeba vůbec v rámci § 6 zák. o ss zkoumati, zda správné jest zjištění žal. úřadu, že st-l ke komisi dne 15. dubna odbývané se nedostavil, ač k ní řádně byl pozván, neboť i kdyby zjištění ono bylo správné, odporovalo by nař. rozhodnutí, zamítající námitky st-lovy, podané před odbýváním komis. řízení pro preklusi, zákonu.

Č. 10.070.

Stavební právo (Slovensko): Za jakých podmínek je podle stavebního statutu bývalé župy bratislavské přípustno, aby chlévy byly opatřeny jen krytinou rákosovou?

(Nález ze dne 14. října 1932 č. 15.329.)

V ě c: Marie K. v D. proti zemskému úřadu v Bratislavě o krytinu stájí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Zemský úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím změnil výměr okresního úřadu v D. z 27. listopadu 1929, jímž povoleno bylo Marii K., aby postavené chlévy opatřila krytem rákosovým, v tom směru, že povolil přikrytí chlévů jen ohnivzdorným materiálem. V důvodech uvedl žal. úřad, že ohnivzdorná krytina chlévů musila býti nařízena ve smyslu §§ 17 a 20 staveb. statutu býv. župy bratislavské z toho důvodu, poněvadž jde o hospodářskou budovu při mlýně, kde jest větší nebezpečí požáru. Ustanovení § 44 stav. statutu, podle něhož v určitých případech možno povolit krytinu rákosovou, nemohl žal. úřad použít, ježto stavba jest v bezprostřední blízkosti obytných a hospodářských budov Benedikta T.

O stížnosti nss uvážil:

Nař. rozhodnutí dovozuje nepřipustnost krytiny rákosové na zmíněných chlévech především z ustanovení §§ 17 a 20 stav. statutu župy bratislavské. Žal. úřad však přehlíží, že předpisy § 17 vztahují se pouze na stavby živn. závodů s větším ohněm pracující, a že ustanovení to nemůže býti aplikováno na stavbu budov hospodářských (chlévů pro brav, jak jest tomu v daném případě). Na tom nic nemění okolnost, že dotyčné chlévy jsou v blízkosti mlýna st-lčina.

Pokud jde o předpis § 20 stav. statutu, obsahuje sice předpis ten ustanovení o tom, že, má-li býti stavěno bez požární zdi, musí býti mezi postranními, resp. sousedními zdmi zachována vzdálenost nejméně 6 m a v této prostore nesmí býti stavěno, jakož i ustanovení o tom, že s použitím požární zdi mohou stavby z ohnivzdorného materiálu přímo k sobě býti přistavěny, leč předpis ten nepraví nic o tom, že hospodářské

budovy při mlýně musí za všech okolností býti kryty ohnivzdorným materiálem. V daném případě dlužno sedes materiae hledati v ustanovení § 44 cit. statutu. Podle tohoto ustanovení určuje stav. vrchnost, jakou střechou má býti budova kryta (taškový krov, břidlice neb šindel). Zároveň uvádí tento předpis, že rákosem neb slamou smí býti kryty jen budovy na vzdálenějších místech, mimo obec separátně (osaměle) stojící.

St-lka se domnívá, že tento předpis dovoluje, aby chlévy, o něž jde, byly kryty rákosem, ježto chlévy ty jsou postaveny venku za dědinou a jsou 400—500 m od obce vzdáleny. Stížnost tu však přehlíží, že k povolení, aby určitá budova mohla býti kryta rákosem neb slamou, nestačí, aby budova ležela vně obce v dostatečné vzdálenosti od ní, nýbrž jest třeba ještě předpokladů dalších, totiž aby budova ležela v ploše izolované (separátně, osaměle), kterýžto předpoklad není dán, když, jak žal. úřad zjišťuje a stížnost nepopírá, v bezprostřední blízkosti budovy, o niž jde, jsou hospodářské budovy souseda Benedikta T. Za tohoto stavu nelze míti za to, že dotyčné chlévy leží v poloze izolované a žal. úřad následkem toho právem nepřipustil, aby chlévy ty byly opatřeny krytinou rákosovou. Na tom nic nemění ani okolnost, že sousední budovy T-ovy nejsou ohnivzdorně kryty, a že v celé obci jsou chlévy pro brav kryty rákosem, neboť nezáleží na tom, jakou krytinu mají jiné stavby, nýbrž na tom, jakou krytinu podle stavebního statutu má míti stavba, o kterou šlo.

Č. 10.071.

Stavební právo. — Řízení před nss-em (Slovensko): Nájemník není podle stav. statutu města Bratislavy z roku 1872 legitimován ke stížnosti do demoličního rozkazu, týkajícího se budovy, v níž nájemník má najaté místnosti.

(Nález ze dne 14. října 1932 č. 15.581.)

Prejudikatura: Boh. A CCCXXVII/28, 3408/24, 6459/27, 7454/28.

Věc: Max H. v Bratislavě proti zemskému úřadu v Bratislavě o zboření budovy.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Městský notářský úřad v Bratislavě nařídil výměrem z 19. října 1928 Konventu a nemocnici milosrdných bratří v Bratislavě jako vlastníku domu č. ..., aby odstranil dřevěnou boudu, stojící na dvoře tohoto domu a sloužící za truhlářskou dílnu, z toho důvodu, že byla postavena bez stav. povolení. Odvolání, jež z výměru toho podal st-l, žal. úřad nař. rozhodnutím odmítl jako nepřipustné s odůvodněním, že st-li jako nájemníku uvedené budovy nepřísluší právo brojiti proti výměru, vydanému Konventu a nemocnici milosrdných bratří v Bratislavě jako majiteli dotčené boudy, ježto jej k tomu ani platné stavební statuty ani jeho nájemní poměr nelegitimuje.